

1. Re
2. Re
3. Re
4. Re
5. Re
6. Re
7. Re
8. Re
9. Re
10. Re
11. Re
12. Re
13. Re
14. Re
15. Re
16. Re
17. Re

Q. D. B. V.

DISSERTATIO INAUGURALIS MEDICO-CHIRURGICA

DE

PARTU¹⁷

PRÆTERNATURALI AC DIFFICILI

OB

PROCIDENTIAM FUNICULI
UMBILICALIS

JUXTA CAPUT

QUAM

ADSPIRANTE DIVINI NUMINIS GRATIA

EX INDULTU

GRATIOSÆ FACULTATIS MEDICÆ

PRO LICENTIA

SUMMOS IN ARTE MEDICA HONORES

ATQUE PRIVILEGIA DOCTORALIA

LEGITIME IMPETRANDI

SOLENNI ERUDITORUM EXAMINI SUBJICIET

MARCUS PHILIPPUS RUHLAND

ULMA - SUEVUS

AD DIEM XXIX. APRILIS A. MDCCLXXV.

H. L. Q. G.

Argentorati, Typis JOH. HENRICI HEITZII, Univerſitatis Typogr.

INCLITÆ AC LIBERÆ
S. ROMANI IMPERII
REIPUBLICÆ ULMENSIS
PROCERIBUS

*PERILLUSTRIBUS, GENEROSISSIMIS, MAGNIFICIS,
PRÆNOBILISSIMIS, AMPLISSIMIS*

DOM. DOM. DOM.
DUUM = VIRIS
CONSULIBUS

SANCTIORIS CONCILII
ADSESSORIBUS

CÆTERISQUE ORDINIS SENATORII
MEMBRIS

SALUTIS PUBLICÆ
STATORIBUS

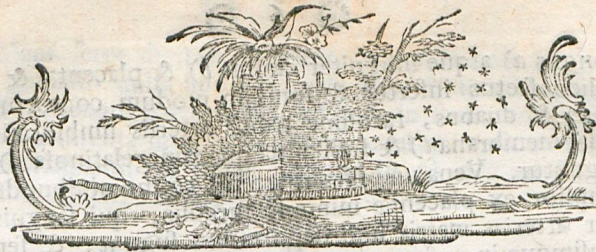
IMAGINUM VETUSTATE
MERITORUM IN PATRIAM SPLENDORE
MUNERUM, QUÆ EXORNANT, AMPLITUDINE
SUMME MAXIMEQUE
CONSPICUIS

PATRIÆ PATRIBUS
VIGILANTISSIMIS
DOMINIS
PER QUAM GRATIOSIS
PATRONIS
ET STUDIORUM
PROMOTORIBUS
VITAM ET REGIMINIS FELICITATEM
A DIVINO NUMINE PRECANS
HANC INAUGURALEM DISSERTATIONEM
QUAM
PATRIÆ AMOR ET VERITATIS STUDIUM
SUASIT
VETERUM CLIENTUM MORE
OBSEQUII OFFICIIQUE CAUSA
PIE AC DEMISSE
OFFERT
TANTORUM NOMINUM

CULTOR DEVOTISSIMUS

MARCUS PHILIPPUS RUHLAND

PROŒMIUM.

Miseriarum malorumque turba, quacum nobis, quamdiu vivimus, continuo luctandum est, pro varia ætate & conditione humana alia aliaque est, nec ipsis tenellis foetibus utero adhuc materno inclusis parcit. Quem fugit, quot quantisque periculis vita foetus a primis conceptionis momentis ad illum usque terminum, quo partu excluditur, obnoxia fit, & quæ obstacula in ipso exclusionis actu sese opponant, quo minus læte ipsi lucem salutare contingat? Inter ejusmodi obstacula non minimum locum occupat funiculi prolapsus. De quo vitio ejusque malis effectibus antequam loquamur, rei ratio postulabit, ut quædam funiculorum ipsam spectantia ex Anatome prælibemus.

§. I.

Funis umbilicalis est canalis cylindricus admodum

A 3

longus *a*) atque insigniter crassus *b*) & placenta & umbilico foetus infertus & funis in modum contortus ex vena & duabus, rarissime tribus arteriis umbilicalibus, quæ membrana *c*) & substantia quadam gelatinosa *d*) obteguntur. Vena umbilicalis arteriis cognominibus duplo amplior ex placenta minimis furculis, qui sanguinem per arterias matris huc deportatum fugunt, & sensim sensimque in majores trunculos confluunt, orta ad anulum usque umbilicalem pergit, quem ingressa sinum hepatis anteriorem adit, ad fissuram transversam, quæ hepar in duos lobos dividit, cum vena portarum communicat; quæ ductum venosum a GLISSONIO cognominatum mittit, ut sanguis proinde a matre datus hujus canalis ope Venæ Cavæ infundatur *e*). Arteriæ vero umbilicales spirali ductu funem percurrentes ex arteriis iliacis internis seu hypogastricis, nonnunquam ex ipsa aorta originem trahunt, retro vesicæ latera versus circulum umbilicalem ascendunt, & cum vena nuptæ placentam petunt, in qua in innumeros ramos divisæ venis matris; quibuscum communicationem alunt, sanguinem ex foetus corpusculo refluxum reddunt, ut denuo in matre circulum suum obeat *f*). His vasis nonnulli Urachum accensent, qui ex fundo vesicæ ortus urinam foetus in al-

- a*) Longitudo varia est, sesqui alterum pedem plerumque funem obtinere docet LEVRET *Tr. des Accouch.* n. 304.
- b*) Nil constantis in funiculi crassitie deprehenditur; sæpissime pollicem fere æquat LEVRET *l. c.*
- c*) cf. HALLER in *not. ad præl. Boerh. T. V. P. II. p. 247. sq. & pr. lin. phys. §. 895.* BUCHHOLTZ *diff. de hepatomph.* p. 3. sq.
- d*) Ab hac gelatina distinctio funis in crassum f. pinguem, ubi gelatinæ abundat; & sanguineum, quando nempe ita deficit, ut vasa transparent, in scholis obstetricantium orta est.
- e*) BOERH. *Præl. T. V. P. II. p. 307. sq.* HALLER *pr. lin. phys. §. 895.*
- f*) HALLER *l. c. §. 896.*

jantoidem ferre dicitur. Quum vero Allantois in corpore humano nulla fide obiervata sit, & urachus ipse quoad maximam partem obstructus & in funiculo umbilicali in filamenta dissolutus deprehendatur, vesicam tantum sustentaculi ad instar suspendere g) nec ad funis essentiam spectare videtur.

§. II.

Ex his, quæ modo diximus, funis elucescit utilitas atque dignitas. Ipse enim princeps organon est, quo mediante foetui nutrimentum adfertur & ipsa ejus vita conservatur. Lex nostræ machinæ juncta est, ut ad vitam & omnes actiones ejus conservandas cuncta sanguinis massa pulmones legat, antequam per reliquas corporis partes legitimum suum circulum obeat. Adeo arctis legibus hic humorum transitus per pulmones adstrictus est, ut experientia testetur, hoc ex quacunque causa sublato, vitam maxime periclitari citoque avolare animam. Est autem in tenello foetu iners organon pulmo, nec ad humores, qui per venam cavam in cor dextrum fuere delati, transmittendos aptum; aëre enim atmosphærico, qui pulmonum lusus sustinet, nondum fruitur; hinc sapiens natura foetui, ut & nutriatur & ejus salus conservetur, funem largitus est umbilicalem; per cujus venam tanta sanguinis in matre jamjam præparati vis adfertur, quanta ad corpusculum foetus sustentandum sufficit & ne pulmones nimia sanguinis copia obruantur, qua re mox de vita ejus actum foret; foramen ovale & ductus arteriosus quidem vetant; ast quum per dictam venam nullo non tempore novus sanguis illi, qui jam in foetu obtinet, addatur, systema tandem arteriosum ita repletum iri credendum est, ut ipsi cordis actioni resistat,

g) MAURICIAU *mat. des femmes grosses* L. II. c. 4.

qua suppressa, & ipsa vita filere cogitur. Hæc incommoda foletissime avertunt arteriæ umbilicales, sanguinem a nutritione residuum e foetu evehendo & matri reddendo, ut novam in eadem præparationem experiatur magisque elaboratus redeat.

§. III.

Perpectu nunc difficile non est, quanti interfit, ne commercium istud, quod sanguinem foetum inter & placentam funis adminiculo fovere vidimus, intercipiatur, quamdiu foetus respirationis auxilia nondum adhibuit. Tristis experientia est, sæpissime motum hunc sanguinis ex causa quacunque interceptum funestissimum comitari exitum; non solum foetui, sed & interdum ipsi matri vitæ periculum imminet. Equidem sunt, qui contendunt, foetum per longum satis temporis spatium vitam vivere posse, etiamsi funiculus disruptus, abscissus aut compressus sit, qua ex ratione etiam funem juxta caput infantis prolapsum deligandum & abscindendum suadent, antequam in lucem prodierit foetus *b*). Ast si auctoribus fides habenda est, non quadrans horæ tempus requiritur, quin foetus vitam cum morte commutet. Inter alias tam celerrime insequentis mortis causas non minimi momenti accusanda est compressio vasorum funis inter caput foetus & ossa pælvim constituentia, quippe hæ partes præ reliquis ob duritiem suam in funem interclusum tantam pressionis vim exferere valent, ut cavitas vasorum ipsum componentium omnis elidatur. Minus periculi vasis funiculi metuendum est a pressione, quam molles

b) V. HORN p. 221. ESCHENEACH p. 98. sic monet, quod tunc partus statim vel dolorum penetrantium ope, vel versione infantis maturetur, si infans vitam servare debet.

molles partes exercent, quæ ipforum nullo non tempore liquido perfluente quam refertiffimorum indeque valde renitentium aëtionem facilius cedunt, nec fanguinem ab omni ex placenta in foetum itu redituque arcere valent. Palam proinde eft, preffionem nullam funem experiri, quamdiu membranæ, quæ foetum includunt, non funt ruptæ, nec, quibus ad labores femina cogitur, adfunt ad partus dolores. Integro enim ovo aquæ foetum undique ambeunt, ad omnia latera æqualiter premunt, & funem ab externis injuriis fatis defendunt. Nec funis premi valet in partu, quem naturalem & facilem adpellant, fi quoque capite & dimidia fere thoracis parte excludis preffionem quandam experiretur funis, magni faciendæ non eft; nulla enim mala poft fe trahit, quoniam foetus jam aërem haufit, qui pulmones dilatando fanguinis circulum fovere valet & funis minifterium fu-perfluum reddit.

§. IV.

Preffioni contra obnoxius funiculus eft, ubi partus præter naturam contingit; funem tunc a capite ultimum nafcente omneque inferius pelvis oftium replente ita preffum iri, ut, commercio fanguinis matrem inter & nafcentem fublato, matri omnis ipes læti partus dematur, nemo inficias ibit. Qua ex caufa partus naturalis, licet tardior, ceteris paribus, ob minus periculi, cui funiculus umbilicalis expositus eft, partui præternaturali, qui sæpe funeftum fortitur eventum, femper vero incerti exitus eft, jure præfertur. In eodem compreffionis periculo funis umbilicalis verfatur in plerisque infantis perverfi fitus fpeciebus, quæ vetant, quo minus capite prævio nafci queat, fed ubi neceffario pedibus ipfe extrahendus eft, & ubi partem præviam funis aut præcedit aut comitatur; quarum in numerum omnes & illos partus referimus.

B

ubi præter caput alia quæcunque pars foetus prima ori uterino offertur, nec non cunctos illos capitis prævii perverfos situs, quos funis comitatur, quique per se versionem efflagitant; quibus in casibus partem a contractionibus uteri in pelvim detrusam prolapsum funiculum plus minus comprime-re, prouti ipsa pro varia sua mole atque figura pelvis angustias plus minus implet, palam est. Quid auxilii genus hic præstandum sit, obscurum non est. Quum enim per-versus situs vetat, quo minus capite prævio foetus nasci queat, inverso situ ipsius salutem conservari quis intel-ligit. Funis tandem compressio metuenda est, ubi præ-cedit vel comitatur caput prævium vel recte locatum vel adeo parum obliquum, ut vel sponte naturæ, vel levi artis auxilio majore vel minore temporis intervallo excuti possit, quem casum nunc exactius expendendum nobis suminus.

§. V.

Funiculi umbilicalis procidentiæ causas dispicientes ipsum funem ad id vitii genus admodum pronum de-prehendimus: Lubricus enim est & valde volubilis, adeoque qua data porta e corpore erumpere nititur, si proinde parvitate peccat caput infantile aut obliquum tenet situm, aut pelvis ampla est *i*), mirum non est, quod cum foetus capite aut ante istud uterino orificio funis pri-mus se offerat; quum enim ex sua natura ad exciden-dum dispositus est, & sub conditionibus modo dictis spatium ipsi conceditur caput inter foetus & pelvis pa-rietes elabendi, id ipsum spatium suo volumine replebit & accedentibus uterinis doloribus penetrantioribus e cor-pore materno erumpet. Eo facilius id contingere perspi-

i) Schüzens Anweisung zur Hebammenk. §. 245. p. 190. THEBESTIUS
 Hebammenk. p. 361. MAURITGEAU *Tra. des malad. des femmes grosses*
 3. p. 330. ROEDERER *El. art. obstetr.* p. 314. §. 674. & p. 229. §. 467. n. 7.

cuum est, si funis excedente longitudine gaudet, præ-
 tereaque Amnii liquor abundat. Tunc ruptis mem-
 branis aquæ cum impetu effluentes funem ipsis innatan-
 tem protinus secum trahunt, sic prorepens, quum ejus
 egressui nil resistit, orificio uteri elabatur. Signa funi-
 culum excidentem indicantia, quamdiu membranæ fœ-
 tum involventes integræ sunt habebimus, si subinde dolore
 ad partus finito per membranas laxas funis exploratur;
 tunc enim corpus quoddam longum, rotundum, &
 molle, duriusculum tamen & nodosum & arteriæ adin-
 star, quamdiu fœtus vivus est, pulsans, quod profun-
 dius quam caput, in pelvis cavum descendit, tactus auxi-
 lio percipi potest: ruptis membranis, funem prolapsum
 non tantum tangere, sed oculis quoque cernere licet.

§. VI.

Expositis signis, quæ funem ante vel juxta caput
 procidentem indigitant, ex re nunc est, ut & ejus effe-
 ctus paulisper consideremus. In eo cuncti artis obstetri-
 ciæ magistri consentiunt, quod ille partus, ubi funis
 umbilicalis excidit, periculum fœtui potius quam matri
 minetur. Siquidem experientia evicit, quod, si
 naturæ viribus relinquitur, sæpissime infantis mortem
 comitem sibi jungat ob funis compressionem, quæ vix
 non semper ipsius procidentiam insequitur *k*). Quem-
 cunque enim situm caput fœtus teneat, sive rectus sit
 sive obliquus, funis semper a capite progrediente com-
 primatur necesse est, ita ut sanguinis commercium; quod
 matrem inter & fœtum obtinet, penitus supprimatur,
 & fœtus intra breve temporis spatium interficiatur *l*)

B 2

k) MABRIEUX *l. c.* p. 329. dern. obs. 403. PÉRI. *l. c.* p. 432. NOV. 6

l) Intra quadrantem horæ infantem mori statuunt auctores cf. LEYER

nisi dolores ad partus adfunt admodum vegeti qui partum celerrime absolvunt *m*). Interim non negamus, quod in compressionis momento diversitatem quandam ponant & partus diversum tempus & diversum capitis situs. Jure quis hic ex nobis quærere posset, annon condiciones dentur, sub quibus funis propendens saltem aliquamdiu a compressione immunis esse possit? Omnino per aliquot temporis spatium pressionem experiri funis non videtur, si propter obliquitatem *n*) in pelvis superiori apertura caput subsistit, si in recessu ossis sacri ad latus promontorii funis procidit, si caput infantis parvum est & pelvis admodum ampla. Sed hæ condiciones admodum raræ sunt, ideoque nunquam auctores effemus, ut hic partus naturæ viribus absolvendus relinquatur, quippe semper vitæ periculum infans incurrit.

§. VII.

Quum in præcedentibus infantem ex funiculi umbilicalis compressione mori dictum sit, non alienum abs re fore ducimus, hujus mortis causas accuratius rimari. Auctores in diversas abeunt sententias; alii *o*) qui venam umbilicalem ob majorem suam præ arteriis cognomini-

- not. ad aph. 222. MAUR. RAULIN *l. c.* p. 153. JOHNSON *new system of midwif.* p. 236. PUGH. *l. c.* p. 110. BURTON *l. c.* p. 202. §. 94. HEBENSTREIT *l. c.* p. 695. sq. VON HORN *die durch Frag und Antwort treul. anweisende Wehemutter* p. 72.
- o*) MAURICEAU *l. c.* p. 328. RAULIN *l. c.* p. 153. DE LA MOTTE *l. c.* p. 394. MESNARD *le guide des accoucheurs* p. 256. PEU *l. c.* p. 432. ESCHENBACH *Grundlage zum Unterricht einer Hebamme* p. 95. PLENCÉ *l. c.* p. 342. JOHNSON p. 237.
- n*) DE LA MOTTE *l. c.* p. 400. 516. 519. RAULIN *Instructions succinctes sur les accouchemens* p. 153. OULD *Tr. of midwif.* p. 104.
- o*) VON HORN *l. c.* pag. 72. SCHÜTZ *l. c.* pag. 190. §. 246. OULD *l. c.* p. 104.

bus molliem atque tenuitatem premi sibi imaginantur, quum interea arteriarum ostia libere sanguinem effluere sinant, sanguinis defectum mortis hujus causam accusant. Alii p) e contra foetum nondum respirationis usu fruentem plethora suffocari contendunt; & hi veritati eo propius accedere videntur, quo magis experientia & ratio eum eorum sententia conveniunt. Quid enim color lividus recensatorum ex fune compresso mortuorum indigit, nisi sanguinem ob impeditum humorum per funem umbilicalem iter in vasculis corporis infantilis coacervatum indeque ortas obstructions? & quonam fundamento innititur auxilium, quod infantibus, si funis vel per breve temporis spatium in pelvis angustiis compressionem passus est, debilibus natis praestamus, dum sanguinem ipsis ex funiculo umbilicali mittimus, nisi humorum in tenera cerebri substantia collectorum abundantiam agnoscas? Ut plura alia argumenta humorum abundantiam in foetu evincentia, quae afferre possemus, nunc taceamus; modo prolatis contenti videbimus; qua ratione ex sanguinis copia vita infantis, cujus funis compressus est, antequam aërem haurire potuerit, extinguatur. Ut distinctam hujus rei habeas notitiam, siste tibi in magnis valis cordis duas columnas sanguineas, quae inter se proportionem quandam observant & capacitati suorum vasorum conveniunt; altera, quae systema venarum cavarum occupat, continua quasi est & auricularum ventriculorumque cordis, foraminis ovalis, ductus arteriosi, ut & vasorum pulmonalium ope communicat cum ea columna, quam systema arteriosum ex aorta proveniens amplectitur. Sic sine negotio perspicias, quod, fune compresso,

B 3

p) HERTZ *diff. de funic. umbil. vel intra uterum dissecando* quam praesid. cl. ADOLPH. defendit Helmst. 1767. NICOLETTI *Dissertation sur la cause qui rend la respiration si nécessaire aux enfans nouveaux-nez.*

duæ hæ columnæ sanguinis, quæ sese quam proxime attingunt & a ductu venoso ad arterias usque umbilicales continuo filo procedunt, humores contentos, nisi respirationis auxilio infans utatur, ulterius promovere nequeant. Per compressionem enim obstructæ viæ eorum solitæ sunt, exinde & suis vasis molestias creant, & iis, quæ ingredi & supra naturalem suam diametrum distendere coguntur. Quæ mala proinde exsurgant, latere neminem potest, quoniam humores, quorum ratio in corpore infantili ad solida jamjam per se major est ac in adultis, ea quantitate, quam per arterias umbilicales a pulmonibus avertere natura voluit, aucti spatium suo volumini conveniens non inveniunt, nisi valorum naturalem diametrum distentione augeant, solida a sua in humores actione deflectuntur, obstructions undiquaque creantur, humorum circulus suffocatur & tenera præcipue cerebri substantia affligitur, moxque foetui vita eripitur.

§. VIII.

Multi in arte obstetricia clari viri vitam infantis a frigore aëris funem diu exclusum corripiente sufflaminari suspicati sunt *q*). Metuunt nempe sibi, ne sanguis a frigido aëre coaguletur, ipsiusque motus sistatur. Hoc malum ut avertant, funi prolapsio suum calorem & sanguinis motum conservare nituntur, ipsum in vaginam reducentes & lintea ex vino tepido expressa imponentes *r*). Sed vanum hunc metum esse experientia evicit. Si enim fastos artis obstetriciæ evolvimus, satis copiosa exempla occurrunt, ubi funis per plures horas intra

q) DEVENTER *l. c.* p. 163. HEHENSTREIT *l. c.* p. 695. §. 10. EXTON *new System of midwif.* p. 73.

r) DE LA MARCHE *Instr. aux sages femmes* p. 80. ESCHENEACH *Grundlage zum Unterricht einer Hebamme.* p. 96.

puerperæ femora propendens s) nec linteis calidis fatus & nativum calorem retinuit & valide micuit, tandemque foetus vigens & vivus exclusus fuit. Iustum itaque rationum eorum est, qui funem refrigerium ab aëre ambeunte pati negant t. Quamdiu enim sanguini per funem liber meatus est, sanguis in funem agit & hic sanguinis actionem sua reactione compensat, ex quo motu reciproco calorem gigni quivis vel leviter physiologicis principiis imbutus non ignorat. Inutilis proinde diligentia eorum est, qui frigidus funi fomentis calidis pristinum calorem conciliare & sanguinem in motum cedere student u); quum hoc idem frigus signum foetus jamjam defuncti sit.

§. IX.

Auxilia nascendo tenello præstanda differunt, prouti ipsius conditio diversa est, aliam enim opem ferimus demortuo foetui, aliam vita gaudenti. Si jam vita defunctus est, cujus rei signum ex fune gracili, flaccido, frigido & per notabile tempus non amplius micante x) habemus, sique tenelli caput eum situm tenet, ut aut exacte centro exitus respondeat aut tam parum oblique orificio uterino sese offerat, ut naturæ vires hanc obliquitatem corrigere possint, aut levi artis auxilio in rectum situm redigi queat, si præterea parturiens tantis adhuc viribus pollet, ut doloribus ad partum movendum satis vegetis infans excludi possit, secure partum

s) DE LA MOTTE *l. c.* obs. 226 - 27 - 28 - 35. MAURICEAU *l. c.* p. 329. Id. obs. 464.

t) DE LA MOTTE *l. c.* p. 400. 521. THEBESIVS *l. c.* p. 366.

u) DE LA MOTTE *l. c.* p. 402. 517.

x) ROEDERER *El. art. obst.* §. 675. p. 314. LEVRET p. 461. not. ad aphorism. 223. MAUR. DE LA MARCHE *l. c.* p. 78.

naturæ viribus committimus *y*) ; nec nos ab hac curationis methodo retineat funis prolapsus, qui, testibus PLENCKIO *z*) aliisque partum mole sua retardare nequit. Quodsi vero matri aliunde vitæ periculum imminet, si vires deficere incipiunt, convulsionibus ipsa corripitur, hæmorrhagia urget, aliæque similes circumstantiæ partum *a*) maturari jubent; consultius est, cum cl. DE LA MOTTE versionem infantis instituere aut, si necesse est, forcipis auxilium admovere. Quodsi vero infans vitam adhuc agit, id quod funiculi umbilicalis pullatio reliquusque ipsius habitus indigitat, in auxilio ferendo diversi temporis partus & progressus capitis ratio habenda est. Aut enim in superiori pelvis regione adhuc hæret caput, aut pelvis cavum jam occupat. In priori casu contingere potest, quod membranæ foetum involventes integritatem adhuc dum suam possideant, aut jamjam ruptæ sint. Si velamenta integra sunt, ut mali, qui ex fune prolapsi surgere possunt, effectus præcindantur, unanimis Doctorum consensus membranas foetum involventes eo tempore, quo dolor ad partum urget, discerpi jubet. Si membranæ jamjam rupturas egerunt & aquis effluxis non statim in pelvis cavum deprimitur caput, quod fere fieri solet, si ob suam magnitudinem parum progressus facere potest, aut si oblique locatum alicubi ossibus pelvis incumbit, ut a dolorum vi in pelvis angustias deprimi recuset, varias curandi methodos, quas nunc perpendere volupe est, auctores proponunt.

§. X.

Longe plurimi auctores funem elapsum retro caput
redu-

y) MAURICEAU *l. c.* obs. 47. DE LA MOTTE *l. c.* obs. 223. DE LA MARCHE *l. c.* JOHNSON *l. c.* p. 238.

z) *l. c.* p. 341.

a) GIFFARD *l. c.* Case 137. BOESSEL p. 174.

reducendum retinendumque esse tamdiu, donec delapso in pelvis cavum capite compressionis periculum sublatum sit, præcipiunt *b)* quam operationem ita instituunt. Parturientem lecto eo in situ imponunt, ut pectore humili collocato, inferiori Trunci parte magis elevata, pondus infantis magis versus fundum quam orificium uteri gravitet *c)*. Deinde cruribus ægrotæ divaricatis manum operantem pinguedine probe illitam vaginæ inducunt, funem umbilicalem indice ac digito medio apprehendentes, qua ex parte excidit, reducant retro caput infantis; hanc repositionem funis toties quoties elabitur, repetunt, donec caput in pelvim detrusum funem de novo excidere prohibet *d)* impediaturque; alii semel repositum funem digitis suis tamdiu retinent, usque dum ope naturæ caput in pelvis cavum ingressum novam prolapsum vetat *e)*. Sunt, qui huic operationi ita inhærent, ut summa patientia per sesqui alteram, quin & plures horas funem retineant *f)*. Alii, qui funem per longum temporis spatium retinere recusant, spatium, quod caput obliquum vacuum relinquit & per quod funis fuit delapsus gossypis, lana aut simili quadam materie obstruunt *g)* ne fu-

C

- b)* PLENCK *l. c.* p. 341. sq. DE LA MARCHE *l. c.* p. 79. OULD *l. c.* p. 104. LE BOURSIER DU COUDRAY *Abrégé de l'art des accouchements* p. 150. sq. COUNSELL *art of midw.* p. 95. CHAPMANN *l. c.* p. 138. AMAND *novv. obs. sur la prat. des accouch.* obl. 47. 71. p. 230. obl. 110. ESCHENBACH *l. c.* p. 95. RAULIN *l. c.* p. 154. sq. PUZOS *l. c.* p. 174.
- c)* SCHÜTZ *l. c.* p. 191. §. 247. VON HORN *l. c.* p. 73. ESCHENBACH *l. c.* p. 97.
- d)* NIELL *Tr. sur les accouch.* p. 236. EXTON *l. c.* p. 73.
- e)* ROEDERER *El. art. obstetr.* §. 678. p. 315. PUZOS *l. c.* p. 174. BURTON *l. c.* p. 302. §. 94. MAURIGEAU *l. c.* p. 33. obl. 153. 250. PLENCK *l. c.* p. 343.
- f)* DE LA MARCHE *l. c.* p. 79. AMAND *l. c.* obl. 28. p. 133. obl. 47 p. 177. sq.
- g)* MAURIGEAU *l. c.* p. 33. PLENCK *l. c.* p. 343. not. **). SIEGEMUN-
BIN *l. c.* p. 142. SOLINGEN *Handgriff der Wundarznei* p. 676.

nis nixu redeunte relabi possit. Nihellie *h*) translator gallicus funis elapsi peculiarem reponendi methodum, a nobis non rite intellectum laudat, qua ipsius relapsus cohiberi contendit. Exempla, quæ passim apud auctores prostant, ubi optimo cum successu funis repositus fuit, & ipsa ratio hanc operationem non plane rejiciendam esse nobis persuadent. Si statim ab initio partus, postquam membranæ ruptæ sunt, & caput infantis in pelvim delabi nititur, funem reponere molimur; si caput non nimis *i*) magnum, recte locatum *k*), vel adeo parum obliquum est, ut *l*) mox dolorum vi deprimi possit, si parva tantum funis portio prolapsa est, dubium non est. quin successu funiculi *m*) repositio non destituitur. Facili enim negotio his sub conditionibus ostium, per quod delapsus fuit exacte obturatur. Quod si vero caput majorem obliquitatem cum exitus ostio se servat, quam ut sperare possimus, id sola vi dolorum deprimi, si longa funis portio fuit protraha, frustranea erit omnis opera, nec funis repositus in tali situ remanet, sed quibus vis redeuntibus nixibus ob lubricitatem in pristinum locum revertit, quamdiu via, per quam egreditur, a capite non tota occupatur; nec tunc quoque juvabit, spatium gossypio aut alia quapiam re obturare, quia nunquam tam accurate ostium claudi potest, quominus per dolores ad partum funis iterum expellatur.

S. XI.

Perpicaciores alii, quum intelligant, frustraneam

- h*) *Tr. sur les accouch.* p. 236 cf. *Supplem.* p. 471.
i) SMELLI *Tr. of midw.* T. III. p. 219.
k) THEMEL *Gebammenf.* p. 201. §. 53. Capite magno recte locato vix procedit funis, si procideret, vix possibilis esset reductio.
l) FRIED *Anfangsgründe der Geburtshilfe* §. 210. RORDERER *l. c.* §. 678. p. 345. PLENCK *l. c.* p. 343. MAURICEAU *Tr. des mal. des femmes.* obl. 459. 464.

funis delapsi repositionem esse, nisi frequentioris elapsus causa tollatur, funem quidem ea, qua diximus, ratione reponunt, sed simul obliquitatem capitis, qua, ut sponte sua axin pelvis petere recuset, corrigere volunt. Agmen ducit Cl. FRIED *m*), qui unius manus duobus digitis funem retro caput reconditum retinet, ne in pristinum locum revertat, antequam caput pelvis ostium penitus obturaverit; vexte vero ROONHUYSEN, quem caput inter infantis & illud os, cui incumbit insinuare præcipit, in quovis veniente dolore caput in mediam pelvis cavitatem dirigere molitur. Hæc medendi ratio, si non plane impossibilis est, difficillima tamen erit atque periculosa. Quum præscripta ratione operator duabus manibus operari tenetur, altera manu funem tenebit, & contra leges artis obstetriciæ vextem absque alterius manus comite intra partes genitales in uteri cavum introducturus, infantili capiti admovebit. Quod si vero prius, quam funem reponendum digitis apprehenderit, vextem conducente altera manu caput inter & uteri parietes intromittit, fieri potest, ut interea caput ex sede sua dimotum funem in opposito latere elapsum ita comprimat, ut ipsius repositio plane impossibilis sit & infans vitam cum morte commutare cogatur. Eadem si non majora incommoda operanti methodum illorum premunt, qui quando diutius pelvis ossibus infiterit caput, ipsum digitorum manus apicibus, doloribus frequentius ingruentibus, a pubis ossibus deorsum intestinum rectum in os coccygis versus sensim depellunt, ut sic, quantum fieri possit ad hoc intestinum & os coccygis descendat, quo tempore capite repulso, altera manu funem repellunt *n*).

§. XII.

Iterum alii funem reponunt ipsumque repositum di-

m) Anfangsgründe der Geburtshilfe S. 251.

n) LE BAS & FLAMBO *Theses anat. & chirurg.* Pal. 1756. p. 3.

gitis suis retinent, alit quam primum frustranea esse sua reponendi conamina atque inutilia perspiciant & funis repositus in loco suo naturali non usque ad partum penitus absolutum retineri potest sine mora antequam caput offibus pelvis ulterius impactum funiculi pulsationem penitus tollat, extractionem foetus per pedes instituunt. Huic sententiae inprimis fovent COUNSELL o), EXTON p), GIFFARD, SMELLIE q), HEBENSTREIT r), PLENCK s), SCHÜTZ t), SOLINGEN u), AMAND x), DIONIS y), MAURICEAU z), PEU a), RAULIN b) mature versionem instituendam præcipiunt, ne, si tandem in ipsa sola infantis salus quaerenda est, difficilius succedat. Præterea metuendum est, ne funis, si reponi nequit, aut repositus semper de novo prolabitur, tandem inter caput progrediens & pelvis latera interceptus comprimitur. Experientia autem evicit, quod funiculus umbilicalis fortiter compressus foetui præ ejus extractione per pedes certius atque citius animam adimat. Hæc potissima horum Virorum argumenta sunt, quibus ducuntur, ne funis repositioni frustra susceptæ diutius inhæreant, sed repositioni versionem præferant, quædam alia adhuc in medium proferunt, quæ vero brevitatis causa & minoris monumenti omittimus.

§. XIII.

Vitæ, quod infans incurrit, periculum & incertus partus eventus alios nec minimi subfellii Doctores induxit, ut rejicetis omnibus funis reponendi retinendique moliminibus infantem statim vertant. Cum famigeratissimis recentissimisque artis obstetricæ magistris JOHNSON c), MANNINGHAM d), PUGH e), SMELLIE f), BOESSEL g), ERHART h), ESCHENBACH i), RIECKE k), RÆDERER l), SAXTORPH m),

a) p. 96. p) Case 40. 54. p. 73. q) T. III. Coll. 34. num. 2. Case 9. p. 218.
 r) §. 10. p. 696. s) p. 341. fq. 344. t) p. 191. §. 248. u) p. 677.
 x) obi. 38. p. 155. y) p. 295. z) l. c. p. 330. fq. obi. 121. a) p. 431.
 b) p. 154. fq. c) JOHNSON l. c. p. 237. fq. d) Ej. Compend. art. obstetr.
 p. 19-29. e) l. c. p. 110. fq. f) l. c. T. I. p. 351. g) l. c. p. 74.
 h) l. c. p. 203. fq. i) j) l. c. p. 163. l) El. art. obstetr.
 §. 678. p. 315. m) p. 118. Id. in Coll. Soc. med.

THEBESIIUS *n*), THEMEL *o*), LE BOURSIER DU COUDRAY *p*),
 LEVRET *q*), MAURICEAU *r*), MESNARD *s*), DE LA MOTTE
t) hanc medendi rationem omnibus reliquis, quæ suis
 quidem Elogiis non defraudandæ sunt, præferimus. Gravia
 sane sunt argumenta, quæ egregios viros moverunt nosque
 movent ad pedes infantis quærendos, quoties magna funis
 pars fuit prolapsa aut si parva ipsius portio procidit, cujus,
 etiam si reponeretur, relapsus capitis progressu non statim
 arceri potest. Commoda, quibus præ reliquis hæcenus re-
 censitis medendi rationibus infantis versio statim post funem
 prolapsum facta gaudet, ipsis Cl. DE LA MOTTE *u*) verbis
 describere liceat: *L'on s'assure par ce moyen de la fin de son
 ouvrage & en faisant autrement, on ne risque pas moins que
 la vie de l'enfant, & pour un, qui peut s'être sauvé par un
 bonheur extraordinaire en suivant cette methode, il en pérît
 dix, & en finissant l'accouchement aussitôt, que le cordon sort
 avec les eaux, de dix il n'en périra pas un. Il ne se trouve
 plus rien de difficile pour l'accouchement, quand il a tant fait
 que de repousser le cordon jusqu'au derriere de la tête comme
 M. M. marque l'avoir fait & dit, qu'il le faut faire; l'obsta-
 cle est vaincu, il n'a qu'à aller prendre les pieds & finir l'ac-
 couchement, au lieu d'avoir le chagrin de voir ressortir sans
 cesse ce cordon à la premiere douleur de la malade, comme il
 arrive toujours quelque chose que l'on fasse pour l'empêcher.*
 Hæc a Cl. DE LA MOTTE prolata argumenta confirmat THE-
 BESIIUS *x*) dicens: „Und wenn ich im Stande bin mit der Hand
 hinter des Kindes Kopf die Nabelschnur zu bringen, so habe ich
 beynahe das schwerste der Wendung überwunden; warum soll
 ich erst warten, ob sie wieder hervorkommen werde, und suche
 nicht gleich mit der darinnen befindlichen Hand den Kopf zurück-
 zuschieben, des Kindes Füße zu ergreifen, und die Wendung bey-
 zeiten zu machen, als wodurch ich das Kind viel eher beyh-

n) L. c. p. 201. §. 53. fq. *p*) L. c. p. 151. *q*) not. ad
 aph. Maur. 222. p. 461. *r*) L. c. obi. 62. 80. fq. *s*) L. c. p. 257. *t*) DE
 LA MOTTE L. c. p. 398. fq. *u*) L. c. p. 399. cf. & p. 515. *x*) L. c. p. 363. fq.

ben erhalte, und die Geburt geschwinder endige. Die Erfahrung lehret auch, daß wenn man nach zurückgebrachter Nabelschnur den Kopf eintreten und das Kind so kommen läßt, die Geburt langsamer von statten geht, und das Kind dennoch todt oder sehr schwach zur Welt kommt, und nicht lange lebt, welches alles ich durch die beyzeiten gemachte Wendung abwenden kann.

§. XIV.

Perpendenda nunc veniunt ea auxilia, quibus artis magistri utuntur, quando caput jamjam ita profunde in pelvim descendit, ut totam ejus capacitatem repleat. Si hoc in casu doloros vegeti sunt & cito sese excipiunt, irritum erit omne auxilium atque inutile y) obstericans tunc cogitur partum naturæ relinquere, quæ ipsum frequentur brevissimo temporis spatio felici successu finit, quod si vero lente caput procedit arduum sane periculisque plenum opus aggrediuntur, qui funem reponere tentant. Incaßum enim laborant z) capite prohibente, quo minus in uteri cavum funis reduci queat. Cautius alii in opere versari sibi videntur, qui, quum perspiciant, funem ea, qua prolapsus est, parte reponi non posse, ipsam ad infantilis capitis latus juxta tempora dimovent, ut istius compressionem saltem diminuunt a). Sed an hæc operatio institui possit valde dubito, & si funis tunc temporis dimoveri posset, a pressionis tamen periculo immunis esse nequit. Alii tanta temeritate utuntur, ut capite, quod jamjam profunde satis in pelvim delapsum est, retro pulso pedes quærere audent b) animo non revolventes, quantæ difficultates hanc medendi methodum comitantur, & quæ pericula vel superatis cunctis difficultatibus matri inferantur. Uterus supra infantem, aquis penitus effluxis, constrictus & ipsum caput omne pelvis spatium replens c), obstant, quo-

y) ROEDEBER *l. c.* §. 676. p. 314.

z) DE LA MOTTE *l. c.* p. 399. GIFFARD *l. c.* Cafe 137.

a) BUNTON *l. c.* p. 202. §. 94. OULD *l. c.* p. 104. RIECKE *l. c.* p. 164. ROEDEBER *l. c.* p. 315. §. 679. DEVENTER *l. c.* p. 166. RIECKE p. 163.

b) DE LA MOTTE *l. c.* obl. 225. c) BOESSEL *l. c.* p. 174. PUZOS *l. c.* p. 175.

minus in uteri cavum manus intromitti & infans pedibus quæsitis extrahi possit: Si quis pertinacius suis conatibus infiltreret uterum disrumperet *d*), quoniam uterus tantum distendi debet, quantum requiritur spatium ad caput repulsum recipiendum; quæ vero vis ipsi inde inferatur, exinde colligere licet, quod ipsa pelvis cavitas ostii utriusque diametros superet, & infantis caput juxta spatium quod occupat, seseingat, ut itaque foetus verti queat, necesse est, ut caput infantis ultra pelvis ostium superius expellatur, quare duabus vicibus capitis forma juxta dictorum ostiorum diametros immutanda foret. Nec otiosam illorum negligentiam laudare possumus, qui infantis pedes ob caput suum nimis profunde delapsum quæri non posse perspicientes, partum naturæ viribus relinquunt, de nascendi vita conservanda minus solliciti *e*). Præclarum omnino atque prudentissimum conamen ipsorum est, qui, ut partum quam celerrime absolvant, forcipis auxilium invocant *f*). Egregius hoc in casu usus forcipis est, nec desunt exempla, quæ ipsum in foetibus incuneatis extrahendis optimum successum habuisse confirmant, unde elucet, quod & nostro in casu ad ipsum confugere licet.

§. XV.

Reliquum adhuc est, ut dispiciamus, qua ratione infans, qui fere semper post tam difficilem ipsique periculosum partum debilis mortuoque similis nascitur, refocillari debeat. Varia adhibere solent ad vitam recensnati restaurandam remedia. Inter alios Cl. PEU *g*) suadet, ne statim solvatur placenta, nec subito funis refecetur, potius ducens, ut & funis & tenellus per aliquot temporis spatium intra puerperæ

d) SAXTORFF de div. part. p. 122. cf. & ejus Absch. der Verbesserung der Heb. C. I. T. 2. p. 28.

e) MAURICEAU l. c. obs. 464. dern. obs. 103. MESNARD l. c. p. 257. PUZOS l. c. BOESSEL l. c. THEBESIVS l. c. p. 365.

f) KOEDERER l. c. §. 676. p. 314. SCHÜTZ l. c. p. 19. §. 249. ERHART l. c. p. 203. LEVRET ad aph. 222. MAUL. BOESSEL l. c. PLENCK p. 34. GIFFARD Case 55. SMELLIE l. c. T. I. p. 351.

g) l. c. p. 433. 181. 19.

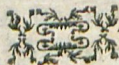
femora cum placenta continuus relictus pannis calidis foveantur adhibitisque variis irritantibus primi Vagitus expectentur, quo sanguis maternus per venam umbilicalem in tenerum infantis corpusculum allectus vitales humorum lufus rursus instauret. Opinioni huic jure præclari artis obstetriciæ Doctores contradicunt, inter quos Cl. DE IA MOTTE *h)*, RÆDERER *i)*, HEBENSTREIT *k)* nominasse sufficit. Egregii hi Viri pro refocillando foetu aliquid auxilii placentam in utero relictam & cum fune perpetuo connexam ferre posse negant. Nec efficacia fore reliqua admota irritamenta sperandum est, nisi prius a sanguinis abundantia thorax & cerebrum liberentur. In suffocati enim thorace & cerebro sanguinis colligi suadet mortis causa proxima, de qua in superioribus sermonem fecimus & observatio cl. FRIEDII, qui Ao. 1772 mortuum ex funiculo prolapsio foetum cultro anatomico subjecit & non solum vasa cerebri sed & cor & pulmonalia vasa quam repletissima invenit. Potius itaque auxilium erit prodebili infante refocillando dactorum organorum vasa a sanguine deplere & cor ad systoles vitales exercendas invitare, quod efficacissime fit, sanguini ex fune umbilicali percisso, usque illico deligato effluxum concedendo. Oportet autem in mensura sanguinis dimittendi servari modos, ne nimium debilitetur infans. Uti si unciam diffluere patiaris, nil feceris, in quo reprehendi possis *l)*.

h) l. c. p. 397.

i) *Opusculum medic.* T. I. P. II, p. 307, *El. art. obstotr.* §. 407. p. 193.

k) l. c. p. 704. §. 15.

l) Id. l. c.

Handwritten text in purple ink, possibly a signature or a name, located in the center of the page.

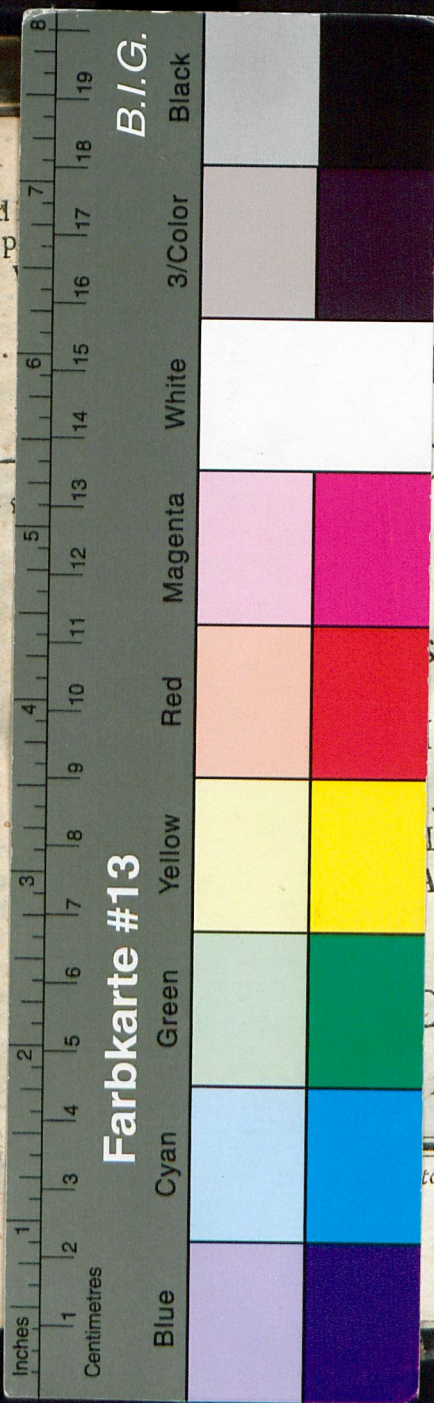
VD 18

ULB Halle
007 470 061

3

Q. D. B. V.
ORATIO INAUGURALIS MEDICO-CHIRURGICA
DE
P A R T U ¹⁷
SERNATURALI AC DIFFICILI
OB
SCIENTIAM FUNICULI
UMBILICALIS
JUXTA CAPUT
QUAM
INSPIRANTE DIVINI NUMINIS GRATIA
EX INDULTU
MOSÆ FACULTATIS MEDICÆ
PRO LICENTIA
SIMOS IN ARTE MEDICA HONORES
ATQUE PRIVILEGIA DOCTORALIA
LEGITIME IMPETRANDI
SOLENNI ERUDITORUM EXAMINI SUBJICIET
SCUS PHILIPPUS RUHLAND
ULMA - SUEVUS
DIEM XXIX. APRILIS A. MDCCLXXV.
H. L. Q. G.

torati, Typis JOH. HENRICI HEITZII, Universitatis Typogr.

